

Τρίτη 26 Σεπτεμβρίου

Δώσε προσοχή και άκουσε τα λόγια των σοφών.—[Παρ. 22:17](#).

Όλοι μας χρειαζόμαστε συμβουλές πότε πότε. Σε μερικές περιπτώσεις, μπορεί να πάρουμε την πρωτοβουλία και να ζητήσουμε συμβουλή από κάποιον που σεβόμαστε. Άλλες φορές, ένας αδελφός που νοιάζεται για εμάς ίσως μας πλησιάσει και μας επισημάνει ότι κινδυνεύουμε να κάνουμε «ένα εσφαλμένο βήμα»—ένα βήμα για το οποίο θα μετανιώσουμε. ([Γαλ. 6:1](#)) Τέλος, η συμβουλή μπορεί να έρθει με τη μορφή διόρθωσης αφού κάνουμε ένα σοβαρό λάθος. Όποια μορφή και αν έχει η συμβουλή, πρέπει να την ακούμε. Αυτό μας ωφελεί και μάλιστα μπορεί να σώσει τη ζωή μας! ([Παρ. 6:23](#)) Το σημερινό μας εδάφιο μας προτρέπει να “ακούμε τα λόγια των σοφών”. Κανένας άνθρωπος δεν τα ξέρει όλα. Πάντα υπάρχει κάποιος που έχει περισσότερες γνώσεις ή μεγαλύτερη πείρα από εμάς. ([Παρ. 12:15](#)) Επομένως, το να ακούμε συμβουλή είναι ένδειξη ταπεινοφροσύνης. Δείχνει ότι έχουμε συναίσθηση των περιορισμών μας. Αναγνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε βοήθεια για να πετύχουμε τους στόχους μας. Ο σοφός βασιλιάς Σολομών έγραψε: «Η επιτυχία έρχεται μέσω πολλών συμβούλων».—[Παρ. 15:22](#). [w22.02 σ. 8 ¶1, 2](#)

Ευρετήρια Οδηγός Έρευνας

[ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ της Σκοπιάς \(jw.org\)](#)

[Watchtower ONLINE LIBRARY \(jw.org\)](#)

(Παροιμίες 22:17) Δώσε προσοχή και άκουσε τα λόγια των σοφών, προκειμένου να προσηλώσεις την καρδιά σου στη γνώση

μου,

(Γαλάτες 6:1) Αδελφοί, ακόμη και αν κάποιος άνθρωπος κάνει ένα εσφαλμένο βήμα προτού το αντιληφθεί, εσείς που έχετε πνευματικά προσόντα να προσπαθείτε να τον διορθώσετε με πνεύμα πραότητας. Πρόσεχε όμως τον εαυτό σου, μήπως μπεις και εσύ σε πειρασμό.

(Παροιμίες 6:23) Διότι η εντολή είναι λυχνάρι, ο νόμος είναι φως και οι έλεγχοι της διαπαιδαγώγησης είναι η οδός προς τη ζωή.

(Παροιμίες 12:15) Η οδός του ανόητου φαίνεται ορθή στα δικά του μάτια, αλλά ο σοφός δέχεται συμβουλή.

(Παροιμίες 15:22) Χωρίς ανταλλαγή απόψεων τα σχέδια αποτυγχάνουν, αλλά η επιτυχία έρχεται μέσω πολλών συμβούλων.

1. Ποια μορφή μπορεί να πάρει η συμβουλή, και γιατί τη χρειαζόμαστε όλοι;

ΟΛΟΙ μας χρειαζόμαστε συμβουλές πότε πότε. Σε μερικές περιπτώσεις, μπορεί να πάρουμε την πρωτοβουλία και να ζητήσουμε συμβουλή από κάποιον που σεβόμαστε. Άλλες φορές, ένας αδελφός που νοιάζεται για εμάς ίσως μας πλησιάσει και μας επισημάνει ότι κινδυνεύουμε να κάνουμε «ένα εσφαλμένο βήμα»—ένα βήμα για το οποίο θα μετανιώσουμε. (Γαλ. 6:1) Τέλος, η συμβουλή μπορεί να έρθει με τη μορφή διόρθωσης αφού κάνουμε ένα σοβαρό λάθος. Όποια μορφή και αν έχει η συμβουλή, πρέπει να την ακούμε. Αυτό μας ωφελεί και μάλιστα μπορεί να σώσει τη ζωή μας!—Παρ. 6:23.

2. Σε αρμονία με το εδάφιο Παροιμίες 12:15, γιατί πρέπει να ακούμε συμβουλή;

2 Το θεματικό μας εδάφιο μας προτρέπει να “ακούμε τα λόγια των σοφών”. (Παρ. 22:17) Κανένας άνθρωπος δεν τα ξέρει όλα. Πάντα υπάρχει κάποιος που έχει περισσότερες γνώσεις ή μεγαλύτερη πείρα από εμάς. (Διαβάστε Παροιμίες 12:15) Επομένως, το να ακούμε συμβουλή είναι ένδειξη

ταπεινοφροσύνης. Δείχνει ότι έχουμε συναίσθηση των περιορισμών μας. Αναγνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε βοήθεια για να πετύχουμε τους στόχους μας. Ο σοφός βασιλιάς Σολομών έγραψε υπό θεϊκή έμπνευση: «Η επιτυχία έρχεται μέσω πολλών συμβούλων».—Παρ. 15:22.

Nwt g	Βάμβας	Φίλος	Εβδ LXX	Κολιτσάρα	Τρεμπέλα	ΜΠΚ
(Παροιμίες 22:17) Δώσε προσοχή και άκουσε τα λόγια των σοφών, προκειμένου να προσηλώσεις την καρδιά σου στη γνώση μου,	(22:17) Κλῖνον τὸ ὠτίον σου καὶ ἄκουε τοὺς λόγους τῶν σοφῶν, καὶ προσκόλλησον τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν γνῶσιν μου·	(22:17) ΣΤΡΕΨΕ το αὐτί σου, καὶ ἀκου τα λόγια των σοφῶν, καὶ προσκόλλησε τὴν καρδιά σου στη γνῶση μου.	(22:17) λογοις σοφων παραβαλλε στον ους και ακουε εμον λογον την δε σην καρδιαν επιστησον ινα γνωσ οτι καλοι εισιν	¹⁷ Πλησίασε καὶ τέντωσε το αὐτί σου, νὰ ακούσης λόγια σοφῶν καὶ ἐναρέτων. Ἀκουε τὰ λόγια μου. Καμε προσεκτικόν τον νουν σου εἰς αὐτά, που σε διδάσκω, διὰ νὰ καταλάβης ὅτι οἱ λόγοι μου αὐτοὶ εἶναι καλοὶ καὶ ωφέλιμοι.	¹⁶ Βάλε τὸ αὐτί σου καὶ ἄκουε μετὰ προσοχῆς τὰ λόγια τῶν σοφῶν καὶ ἐναρέτων, ποὺ καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Ἴκουε δὲ καὶ τοὺς λόγους μου καὶ πρόσεχέ τους, διὰ νὰ μάθης καὶ ἐννοήσης, ὅτι εἶναι γλυκεῖς καὶ ὠφέλιμοι.	17Στρέψε τ’ αὐτί σου κι ἀκου τα λόγια των σοφῶν, στη γνῶση μου αφοσιώ σου·

El contenido es propiedad de la Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania jw.org extraido directamente de su pagina web

Η Σκοπιά—Έκδοση Μελέτης, Φεβρουάριος 2022

JW.ORG › περιοδικά › σκοπιά-μελέτης-φεβρουάριος-2022

ΑΡΘΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ 8

«Ευφραίνουν την Καρδιά» οι Συμβουλές Σας;

Ένας πρεσβύτερος ακούει με προσοχή έναν αδελφό που του ανοίγει την **καρδιά** του καθώς συνεργάζονται στη. ΑΡΘΡΟ ΜΕΛΕΤΗΣ 8.

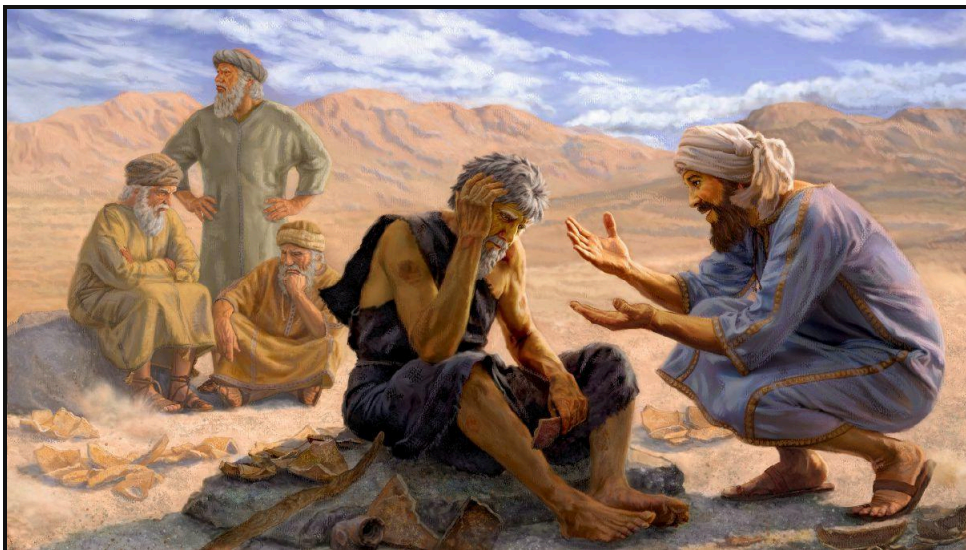
*** **ijwia** άρθρο 5 Ο Ιεχωβά Γιάτρεψε τον Πόνο Του ***

Ένας Συνετός και Καλοσυνάτος Σύμβουλος

Στη συνέχεια, η αφήγηση του Ιώβ κρύβει μια ανατροπή. Υπήρχε και κάποιος άλλος εκεί κοντά, ένας νεότερος άντρας που λεγόταν Ελιού. Καθόταν εκεί από την αρχή, ακούγοντας σιωπηλά τους μεγαλύτερους να συνδιαλέγονται. Και δεν του άρεσαν καθόλου αυτά που άκουγε.

Ο Ελιού είχε θυμώσει με τον Ιώβ. Στενοχωριόταν που έβλεπε αυτόν τον δίκαιο άνθρωπο να παρασύρεται και να “προσπαθεί να αποδείξει ότι είχε εκείνος δίκιο και όχι ο Θεός”. Από την άλλη, ο Ελιού συμπνοούσε

βαθιά τον Ιώβ—έβλεπε πόσο πονούσε, πόσο ειλικρινής ήταν και πόσο απεγνωσμένα χρειαζόταν στοργική συμβουλή και παρηγοριά. Διόλου παράξενο που ο Ελιού έχασε την υπομονή του με τους τρεις ψευτοπαρηγορητές! Τους άκουγε να επιτίθενται στον Ιώβ προσπαθώντας να υπονομεύσουν την πίστη του, την αξιοπρέπειά του και την ακεραιότητά του. Και το χειρότερο, με τα διεστραμμένα λόγια τους ανακήρυξαν ένοχο τον ίδιο τον Θεό. Δικαιολογημένα ο Ελιού περίμενε πώς και πώς να πάρει τον λόγο!—Ιώβ 32:2-4, 18.



Ο Ελιού αποκάλεσε τον Ιώβ με το όνομά του και του φέρθηκε με καλοσύνη και αξιοπρέπεια

«Εγώ είμαι νέος», είπε, «και εσείς ηλικιωμένοι. Γι' αυτό συγκρατήθηκα από σεβασμό και δεν τόλμησα να σας πω αυτά που ξέρω». Αλλά δεν μπορούσε άλλο να σιωπά. Είπε λοιπόν: «Η ηλικία από μόνη της δεν κάνει κάποιον σοφό ούτε κατανοούν το σωστό μόνο οι ηλικιωμένοι». (Ιώβ 32:6, 9) Τότε ο Ελιού μίλησε εκτενώς, αποδεικνύοντας πόσο αληθινά είναι αυτά τα λόγια. Ακολούθησε εντελώς διαφορετική προσέγγιση από αυτήν του Ελιφάζ, του Βιλδάδ και του Σωφάρ. Διαβεβαίωσε τον Ιώβ ότι δεν είχε σκοπό να τον υποβιβάσει ή να του προσθέσει και άλλη στενοχώρια. Επίσης τον τίμησε, αποκαλώντας τον με το όνομά του και αναγνωρίζοντας τον χλευασμό που είχε υποστεί. Είπε όλο σεβασμό: «Τώρα όμως, Ιώβ, άκουσε, σε παρακαλώ, τα λόγια μου».—Ιώβ 33:1, 7· 34:7.

Ο Ελιού συμβούλεψε ευθέως τον Ιώβ: «Είπες . . . μπροστά μου . . . : “Είμαι αγνός, χωρίς παράβαση· είμαι καθαρός, χωρίς σφάλμα. Αλλά ο Θεός βρίσκει λόγους για να μου εναντιώνεται”». Ο Ελιού μπήκε κατευθείαν στην ουσία του προβλήματος με την εξής ερώτηση: «Είσαι τόσο βέβαιος ότι έχεις δίκιο ώστε να λες: “Είμαι πιο δίκαιος από τον Θεό”;» Δεν μπορούσε να αφήσει να περάσει έτσι μια τέτοια λογίκευση. «Δεν έχεις δίκιο», είπε ο νεότερος άντρας. (Ιώβ 33:8-12· 35:2) Ο Ελιού καταλάβαινε ότι ο Ιώβ είχε συσσωρεύσει πολύ θυμό μέσα του επειδή είχε υποστεί τραγικές απώλειες, καθώς και άδικη μεταχείριση στα χέρια των ψεύτικων φίλων του. Αλλά έστρεψε την προσοχή του Ιώβ σε έναν κίνδυνο: «Πρόσεξε να μη σε οδηγήσει η οργή σε χαιρεκακία».—Ιώβ 36:18.

Ο Ελιού Τονίζει την Καλοσύνη του Ιεχωβά

Πρωτίστως, ο Ελιού υπερασπίστηκε τον Ιεχωβά Θεό. Εξέφρασε με λίγα, δυναμικά λόγια μια βαθιά αλήθεια: «Είναι αδιανόητο να ενεργεί ο αληθινός Θεός με πονηρία, να διαπράττει ο Παντοδύναμος αδικία! . . . Ο Παντοδύναμος δεν διαστρέφει την κρίση». (Ιώβ 34:10, 12) Για να αποδείξει ότι ο Ιεχωβά εκδηλώνει τη δικαιοσύνη του με έλεος, ο Ελιού υπενθύμισε στον Ιώβ πως ο Ιεχωβά δεν είχε βιαστεί να τον τιμωρήσει που μίλησε απερίσκεπτα και χωρίς σεβασμό. (Ιώβ 35:13-15) Και αντί να υποκρίνεται ότι ήξερε τα πάντα, ο Ελιού αναγνώρισε ταπεινά ότι «ο Θεός είναι πιο μεγαλειώδης από όσο μπορούμε να μάθουμε».—Ιώβ 36:26.

Αν και ο Ελιού έδωσε ευθέως συμβουλή στον Ιώβ, ήταν καλοσυνάτος. Έκανε λόγο για μια θαυμάσια ελπίδα, την ελπίδα ότι ο Ιεχωβά θα αποκαθιστούσε μια μέρα την υγεία του Ιώβ. Ανέφερε ότι ο Θεός θα έλεγε για τον όσιο υπηρέτη του: «Ας γίνει η σάρκα του πιο δροσερή από ό,τι στα νιάτα του· ας επιστρέψει στις ημέρες του νεανικού του σφρίγγους». Άλλο ένα παράδειγμα της καλοσύνης του Ελιού ήταν ότι, αντί να κάνει απλώς κήρυγμα στον Ιώβ, του ζητούσε καλοσυνάτα να μιλήσει, να του απαντήσει. «Μίλησε», του είπε, «γιατί θέλω να αποδείξω ότι έχεις δίκιο». (Ιώβ 33:25, 32) Ο Ιώβ όμως δεν απαντούσε. Ίσως δεν ένιωσε την ανάγκη να αμυνθεί έπειτα από μια τέτοια καλοσυνάτη, ενθαρρυντική συμβουλή. Ίσως και να έκλαψε από ανακούφιση.

Μπορούμε να μάθουμε πάρα πολλά και από τους δύο αυτούς πιστούς ανθρώπους. Από τον Ελιού μαθαίνουμε πώς να δίνουμε συμβουλή και παρηγοριά σε όσους το έχουν ανάγκη. Ο αληθινός φίλος δεν διστάζει να επισημάνει ένα σημαντικό σφάλμα ή μια επικίνδυνη πορεία ενέργειας. (Παροιμίες 27:6) Και εμείς χρειάζεται να είμαστε τέτοιοι φίλοι, να

φερόμαστε με καλοσύνη και να ενθαρρύνουμε όσους περνούν δύσκολες καταστάσεις, ακόμη και όταν εκείνοι μιλούν απερίσκεπτα. Και στην περίπτωση που χρειαστεί να μας δοθεί συμβουλή, το παράδειγμα του Ιώβ μάς υπενθυμίζει να τη δεχτούμε ταπεινά αντί να την απορρίψουμε. Όλοι μας έχουμε ανάγκη από συμβουλές και διόρθωση. Από το αν τις δεχόμαστε μπορεί να εξαρτηθεί η ζωή μας.—Παροιμίες 4:13.

*** **w99 15/1 σ. 21-22 Δέχονται οι Άλλοι τις Συμβουλές Σας; *****

“Να Διορθώνετε με Πνεύμα Πραότητας”

«Αδελφοί, ακόμη και αν ένας άνθρωπος κάνει κάποιο εσφαλμένο βήμα προτού το αντιληφθεί, εσείς που έχετε πνευματικά προσόντα να προσπαθείτε να διορθώσετε αυτόν τον άνθρωπο με πνεύμα πραότητας, προσέχοντας ο καθένας σας τον εαυτό του, μήπως και εσύ πειρασθείς». (Γαλάτες 6:1) Με αυτά τα λόγια, ο απόστολος Παύλος έδειξε ότι εκείνοι που έχουν «πνευματικά προσόντα» θα πρέπει να προσπαθούν να διορθώσουν ένα Χριστιανό ο οποίος «κάνει κάποιο εσφαλμένο βήμα προτού το αντιληφθεί». Μερικές φορές φαίνεται ότι συνήθως εκείνοι που έχουν τη μεγαλύτερη τάση να δίνουν συμβουλές είναι και οι λιγότερο κατάλληλοι να το κάνουν αυτό. Επομένως, μη σπεύδετε να δίνετε συμβουλές σε άλλους. (Παροιμίες 10:19· Ιακώβου 1:19· 3:1) Οι πρεσβύτεροι της εκκλησίας είναι πρωτίστως εκείνοι που έχουν τα πνευματικά προσόντα για να το κάνουν αυτό. Φυσικά, ο κάθε ώριμος Χριστιανός θα πρέπει να δίνει προειδοποίηση αν βλέπει ότι ο αδελφός του ακολουθεί επικίνδυνη πορεία.

Αν αποφασίσετε να δώσετε κάποια συμβουλή, βεβαιωθείτε ότι αυτά που λέτε βασίζονται στη θεϊκή σοφία, όχι σε ανθρώπινες θεωρίες και φιλοσοφίες. (Κολοσσαείς 2:8) Να είστε όπως ένας προσεκτικός μάγειρας ο οποίος φροντίζει ώστε τα υλικά που χρησιμοποιεί να είναι υγιεινά και να μην περιέχουν τίποτε που θα μπορούσε να είναι δηλητηριώδες. Να βεβαιώνετε ότι η συμβουλή σας είναι σταθερά βασισμένη στο Λόγο του Θεού και όχι απλώς σε κάποια προσωπική άποψη. (2 Τιμόθεο 3:16, 17) Κάνοντάς το αυτό, μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι η συμβουλή σας δεν πρόκειται να βλάψει κανέναν.

Ο σκοπός της συμβουλής είναι να “διορθώσει” αυτόν που σφάλει, όχι να του επιβάλει μια αλλαγή χωρίς τη θέλησή του. Η λέξη του *Κειμένου* που αποδίδεται «να διορθώσετε» έχει σχέση με έναν όρο που αναφέρεται στην ανάταξη ενός εξαρθρωμένου οστού προκειμένου να αποφευχθεί περαιτέρω βλάβη. Σύμφωνα με τον λεξικογράφο Γ. Ε. Βάιν, υποδηλώνει επίσης «την ανάγκη για υπομονή και εμμονή κατά τη

συγκεκριμένη διαδικασία». Φανταστείτε την προσοχή και την επιδεξιότητα που απαιτούνται για να μην προκληθεί άσκοπος σωματικός πόνος. Παρόμοια, αυτός που δίνει συμβουλή χρειάζεται να προσέχει πάρα πολύ ώστε να μην πληγώσει εκείνον τον οποίο συμβουλεύει. Αυτό είναι αρκετά δύσκολο όταν κάποιος ζητάει συμβουλή. Όταν δεν σας έχουν ζητήσει τη συμβουλή σας, τότε χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη επιδεξιότητα και διακριτικότητα.

Ασφαλώς δεν πρόκειται να «διορθώσετε» κανέναν αν τον κάνετε να αποξενωθεί από εσάς. Για να το αποφύγετε αυτό, να θυμάστε ότι είναι αναγκαίο να εκδηλώνετε «την τρυφερή στοργή της συμπόνιας, την καλοσύνη, την ταπεινοφροσύνη, την πραότητα και τη μακροθυμία». (Κολοσσαείς 3:12) Αν ένας γιατρός είναι ανυπόμονος και αδικαιολόγητα αυστηρός, τότε ο ασθενής μπορεί να αψηφήσει τις συμβουλές του και να μην τον επισκεφτεί ποτέ ξανά για την αναγκαία θεραπεία.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η συμβουλή δεν θα πρέπει να δίνεται με σταθερότητα. Ο Ιησούς Χριστός ήταν σταθερός όταν έδωσε συμβουλή στις επτά εκκλησίες στην περιφέρεια της Ασίας. (Αποκάλυψη 1:4· 3:1-22) Τους έδωσε μερικές πολύ άμεσες συμβουλές τις οποίες έπρεπε να ακούσουν και να εφαρμόσουν. Αλλά η σταθερότητα του Ιησού εξισορροπούνταν πάντα με ιδιότητες όπως η συμπόνια και η καλοσύνη, αντανakλώντας το στοργικό πνεύμα του ουράνιου Πατέρα του.—Ψαλμός 23:1-6· Ιωάννης 10:7-15.

*** **w18 Μάρτιος σ. 24 Διαπαιδαγώγηση—Απόδειξη της Αγάπης του Θεού *****

Ο ΘΕΟΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

⁵ Υποκινούμενος από αγάπη, ο Ιεχωβά μάς διορθώνει, μας εκπαιδεύει και μας καταρτίζει έτσι ώστε να παραμένουμε στην αγάπη του και στην οδό της ζωής. (1 Ιωάν. 4:16) Ποτέ δεν μας υποβιβάζει ούτε μας προσβάλλει, κάνοντάς μας να αμφιβάλλουμε για την προσωπική μας αξία. (Παρ. 12:18) Αντίθετα, ο Ιεχωβά μάς προσδίδει αξιοπρέπεια, κάνοντας έκκληση στην αγαθότητα της καρδιάς μας και σεβόμενος την ελεύθερη βούλησή μας. Βλέπετε εσείς έτσι τη διαπαιδαγώγηση του Θεού, ανεξάρτητα από το αν παρέχεται μέσω του Λόγου του, των Γραφικών εντύπων, των Χριστιανών γονέων ή των πρεσβυτέρων; Πράγματι, οι πρεσβύτεροι που προσπαθούν να μας διορθώσουν με πράο και στοργικό τρόπο όταν, ίσως εν αγνοία μας, κάνουμε «ένα εσφαλμένο βήμα» αντανakλούν την αγάπη του Ιεχωβά για εμάς.—Γαλ. 6:1.

⁶ Μερικές φορές όμως, η διαπαιδαγώγηση μπορεί να περιλαμβάνει κάτι περισσότερο από συμβουλή ή προφορική διόρθωση. Αν έχουν διαπραχθεί πιο σοβαρές αμαρτίες, μπορεί να περιλαμβάνει την απώλεια προνομίων στην εκκλησία. Ακόμα και σε μια τέτοια περίπτωση, αυτή η διαπαιδαγώγηση αντανακλά την αγάπη του Θεού για εμάς. Για παράδειγμα, η απώλεια προνομίων μπορεί να βοηθήσει κάποιον να συνειδητοποιήσει πόσο σημαντικό είναι να επικεντρωθεί περισσότερο στην προσωπική μελέτη της Γραφής, στον στοχασμό και στην προσευχή. Με αυτόν τον τρόπο θα ενισχυθεί πνευματικά. (Ψαλμ. 19:7) Αργότερα, ίσως ξαναπάρει τα προνόμιά του. Ακόμα και η αποκοπή αντανακλά την αγάπη του Ιεχωβά, διότι προστατεύει την εκκλησία από κακές επιρροές. (1 Κορ. 5:6, 7, 11) Και επειδή ο Θεός διαπαιδαγωγεί όσο ακριβώς χρειάζεται, η αποκοπή μπορεί να εντυπώσει στον παραβάτη τη σοβαρότητα της αμαρτίας του και να τον υποκινήσει σε μετάνοια.—Πράξ. 3:19.

*** **w91 15/10 σ. 18-19 Να Ντυθείτε με Πραότητα!** ***

Η Πραότητα Καθοδηγεί το Σοφό Σύμβουλο

¹¹ Τι μπορεί να γίνει αν ένα συμβολικό πρόβατο έχει σφάλει; Ο Παύλος είπε: «Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκέπτως πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού». (Γαλάτας 6:1, 2) Η συμβουλή είναι πιο αποτελεσματική όταν δίνεται με πνεύμα πραότητας. Ακόμα κι αν οι πρεσβύτεροι προσπαθούν να συμβουλέψουν ένα θυμωμένο άτομο, θα πρέπει να εκδηλώνουν αυτοέλεγχο, αναγνωρίζοντας ότι «η γλυκεία [πράα, *MNK*] γλώσσα συντρίβει οστά». (Παροιμίες 25:15) Κάποιος που είναι σκληρός σαν το κόκαλο μπορεί να μαλακώσει με μια πράα κουβέντα, και η σκληρότητά του μπορεί να καμφθεί.

¹² Ο Ιεχωβά είναι ένας πράος Εκπαιδευτής, και ο πράος τρόπος με τον οποίο διδάσκει είναι αποτελεσματικός στην εκκλησία. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν οι πρεσβύτεροι διαπιστώσουν ότι είναι αναγκαίο να δώσουν συμβουλή σε εκείνους που χρειάζονται πνευματική βοήθεια. Ο μαθητής Ιάκωβος έγραψε: «Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων [άνθρωπος με κατανόηση, *MNK*]; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας». Η πραότητα πηγάζει από το σεβασμό και την ευγνωμοσύνη για την ‘άνωθεν σοφία’, σε συνδυασμό με μια μετρίοφρονα αναγνώριση των περιορισμών μας. Το πράο και ταπεινό

πνεύμα προφυλάσσει τον σύμβουλο ώστε να μην κάνει επιζήμια σχόλια και σφάλματα, και κάνει τη συμβουλή του πιο εύκολα αποδεκτή.—Ιακώβου 3:13, 17.

¹³ ‘Η πραότητα της σοφίας’ αποκλείει την πιθανότητα να είναι ο σύμβουλος απερίσκεπτα απότομος ή τραχύς. Ωστόσο, το ενδιαφέρον για μια φιλία ή για την επιδοκιμασία κάποιου δεν πρέπει να υποκινήσει έναν πρεσβύτερο να πει πράγματα που έχουν σκοπό να αρέσουν αντί να δώσει με πραότητα ειλικρινή συμβουλή βασισμένη στο Λόγο του Θεού. (Παροιμίες 24:24-26· 28:23) Η συμβουλή που πήρε ο Αμνών από τον ξάδελφό του ικανοποίησε την επιθυμία του, αλλά του κόστισε τη ζωή του. (2 Σαμουήλ 13:1-19, 28, 29) Οι σημερινοί πρεσβύτεροι, συνεπώς, δεν πρέπει να μετριάζουν την ισχύ των αρχών της Αγίας Γραφής για να καθησυχάσουν τη συνείδηση κάποιου, επειδή αυτό θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του. Σαν τον Παύλο, οι πρεσβύτεροι δεν πρέπει να διστάζουν να λένε στους άλλους «πάσαν την βουλήν του Θεού». (Πράξεις 20:26, 27· 2 Τιμόθεον 4:1-4) Ένας ώριμος Χριστιανός σύμβουλος δείχνει φόβο Θεού και δίνει δίκαιη συμβουλή με ‘πραότητα της σοφίας’.

¹⁴ Η πραότητα σε συνδυασμό με την ουράνια σοφία θα αποτρέψουν έναν πρεσβύτερο από το να απαιτεί πράγματα με τραχύ τρόπο. Θα πρέπει επίσης να αναγνωρίζει ότι είναι άσοφο και ακατάλληλο να πάρει αυτός κάποια απόφαση που θα έπρεπε να πάρει κάποιο άλλο άτομο μόνο του. Ένας πρεσβύτερος θα ήταν υπόλογος για τα αποτελέσματα αν έπαιρνε εκείνος αποφάσεις για άλλους και θα είχε μέρος της ευθύνης αν η έκβαση ήταν κακή. Ο πρεσβύτερος μπορεί να κατευθύνει την προσοχή στο τι λέει η Αγία Γραφή, αλλά αν δεν υπάρχει Γραφικός νόμος για κάποιο ζήτημα, εκείνο που πρέπει να καθορίσει το τι θα κάνει ή δεν θα κάνει ένα άτομο είναι η δική του κρίση και συνείδηση. Όπως είπε ο Παύλος: «Έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει». (Γαλάτας 6:5· Ρωμαίους 14:12) Ωστόσο, ένα άτομο που θέλει να μάθει κάτι μπορεί να βοηθηθεί να πάρει μια σωστή απόφαση αν ο πρεσβύτερος του απευθύνει ερωτήματα που θα το βοηθήσουν να κάνει λογικές σκέψεις πάνω στα εδάφια τα οποία σχετίζονται με τους πιθανούς τρόπους ενέργειας που έχει τη δυνατότητα να ακολουθήσει.

¹⁵ Αν ένας πρεσβύτερος δεν ξέρει την απάντηση σε μια ερώτηση δεν θα πρέπει να αποκριθεί μόνο και μόνο για να προστατέψει το κύρος του. ‘Η πραότητα της σοφίας’ θα τον συγκρατήσει ώστε να μην κάνει υποθέσεις και δώσει ίσως μια εσφαλμένη απάντηση η οποία αργότερα θα μπορούσε να προκαλέσει στενοχώρια. Υπάρχει «καιρός του σιγάν και

καιρός του λαλείν». (Εκκλησιαστής 3:7· παράβαλε Παροιμίας 21:23.)
Ένας πρεσβύτερος θα πρέπει να ‘λαλεί’ μόνο όταν γνωρίζει την
απάντηση σε μια ερώτηση ή όταν έχει κάνει αρκετή έρευνα ώστε να
δώσει ακριβή απόκριση. Είναι σοφό να αφήνονται αναπάντητες οι
ερωτήσεις που αναφέρονται σε εικασίες.—Παροιμίας 12:8, *MNK*· 17:27·
1 Τιμόθεον 1:3-7· 2 Τιμόθεον 2:14, *MNK*.